

[Flygaard]

Jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at der kan være enkelte dele af beslutningsforslaget, som mit parti ser på med megen velvilje, mens der kan være andre ting, som mit parti absolut ikke kan medvirke til.

Da beslutningsforslaget efter vor opfattelse i høj grad fremtræder som et stor katalog over de centrale problemer, der for øjeblikket er i indkomstbeskatningen, må vi nok sige, at vi ud fra et praktisk synspunkt finder det foreliggende forslag til folketingsbeslutning uhensigtsmæssigt i lovgivningsmæssig henseende.

Waldorff (VS):

Skatteministeren udtalte, at han ikke kunne forstå, hvorfor DKP havde fremsat deres forslag igen. Det synes jeg nu ikke er særlig mærkeligt. Da dette blev behandlet i foråret, den 2. maj, var et af hovedargumenterne for at afvise en diskussion af forslaget fra skatteministerens side og fra den socialdemokratiske ordførers side, at man ville afvente den diskussion, der skulle komme om den socialdemokratiske regerings oplæg til en skattereform. Det kom også, det oplæg til en skattereform, og der kom en diskussion af det. Den viste bl. a., at nogle af socialdemokratiets løfter til deres vælgere ville det faktisk være muligt at samle et flertal omkring. Det var jo meget positivt for så vidt. Men så gik man hen og lavede en SV-regering, og det er nok noget af baggrunden for, at ministeren undrer sig over, at forslaget fremkommer, for det står der i hvert fald ikke noget om i regeringsaftalen.

Den samme reaktion kan man se hos den socialdemokratiske ordfører, som nu udtaler, at DKPs forslag ikke er noget godt grundlag at diskutere skatteomlægning på. Det hænger sammen med, at der heller ikke rigtig er noget andet grundlag. Det er muligt, at hr. Bakholt kan sige, det forholder sig anderledes, men så vil jeg godt høre det. Er det sådan, at socialdemokratiet stadig væk er interesseret i at fremme en diskussion om deres oplæg til en skattereform, og i så tilfælde hvornår? Eller er det sådan, at man faktisk har lagt det til side, så længe der er noget, der hedder en SV-regering?

Jeg synes, at den måde, socialdemokratiet har tænkt sig at tackle den skattepolitiske diskussion på i fremtiden, meget godt kom-

mer til udtryk i de meget få bemærkninger, hr. Bakholt havde til DKP-forslaget. Når man eksempelvis taler om fonds, som er en af de mest gennemanalyserede og veldokumenterede fiduser, der findes i skattelovgivningen, siger hr. Bakholt defensivt – og i hvert fald sådan, at han ikke kan komme til at træde nogen skatteminister af venstres type over tærne – at man da vil afvente, at det bliver undersøgt i et udvalg. Der er ikke noget at undersøge i det udvalg. Ja, man kan undersøge, hvordan man praktisk får slagtet de dér fonds, men det er da også det eneste. Alle fiduserne, hvad de præcis består i, det er helt oplagt. Man kan også sætte sig ned og prøve at overveje, hvor mange milliarder kroner der går tabt i de dér fonds. Det er der sådant set heller ikke nogen grund til, for han har på forhånd erklæret, at man simpelt hen ikke har talmæssig baggrund for overhovedet at give antydning af vurdering af, hvor meget det drejer sig om, hvilket bl. a. hænger sammen med, at fonds ikke er registreringspligtige.

Sådan har man altså tænkt sig at køre den skattepolitiske diskussion i fremtiden, kan vi forstå, og det er jo ironisk nok, for man må se DKPs forslag som et forsøg på at fastholde denne diskussion. Men det får man altså ikke noget ud af.

Der kunne ellers være meget god grund til også at holde fast i nogle af manglerne ved det socialdemokratiske oplæg til en skattereform, for det er faktisk sådan, at DKPs forslag angriber nogle af de områder, som regeringens oplæg gik på kattepoter omkring. Det er først og fremmest områder som erhvervslivets fradrags- og afskrivningsmuligheder og den meget lempelige beskatning af aktieselskaber og så det problem, at regeringens forslag til skattereform ikke betyder nogen forbedring for de allerdårligst lønnede. Det betyder en lempelse for mellemindtægterne, ved at man forlænger proportionalstrækket. Men for dem, der virkelig har det ringe, er der ikke rigtig noget bud fra socialdemokratiet. Her har DKP nogle bud, som vi faktisk er ret enige i, hvilket vi også sagde ved førstebehandlingen.

Til gengæld er der faktisk ikke forandret noget, hvilket betyder, at det også er de samme ting, vi er uenige i. Det er først og fremmest med hensyn til, hvordan overskud og underskud i egen bolig skal afvikles. Vi har